

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravištvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za ostanila se plačuje od navadne vrstice, če so natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Terstenjakova slavnost.

Prelepa je bila svečanost, katera se je dne 6. sept. vršila v St. Juriju na Ščavnici, velik praznik za krasno Ščavniško dolino. Odkrila se je namreč spominska plošča na rojstni hiši jednega največjih Slovencev novejši dobe, slavnega učenjaka Davorina Terstenjaka. Vrli St. Jurij je oni dan pokazal, da vé ceniti nesmrtné zasluge svojega svetovno čislane rojaka, za kojega ga smelo zavida vsa slovenska domovina. Že v soboto večer (dne 5. sept.) naznanjal je gromovit strel Slovenskim in Ljutomerskim goricam bodočo slavnost; ko se je pa stemnilo, zasvetil se je celi St. Jurij v blesku mnogobrojnih lampijonov, ki so, kakor čarobne zvezde, žareli v različnih lučicah. — K slavnosti prihitelo je od blizu in daleč na tisoče ljudstva. Ista se je začela po hvalevredni slovenski navadi s slovesno službo božjo, katero je opravil č. g. prof. dr. Medved iz Maribora. V navdušenem cerkvenem govoru je proslavljal posebno dve zlati lastnosti slavnega Terstenjaka: njegovo učenost in jekleno značajnost: v nemal je ogromno množico vernega ljudstva, naj v tem velikega pokojnika posnema, da bomo visoko izobražen, a tudi značajan, pravno popolen narod. »Da bomo narod poštenjakov, da bomo narod vrlih mož!«

Po skupnem obedu na vrtu gospe Kreftove bil je odhod v Kraljevece, rojstno vas Terstenjakovo. Od vseh stranij je došlo toliko zavednega ljudstva, da se nam je zdelo, slovenski tabor se je otvoril. Naravno divna dolinica kraljevska še gotovo nikdar ni videla toliko ljudi, ki so prišli slaviti njenega največjega sina. Pred rojstno hišo je bil postavljen govorniški oder, bogato okrašen s cvetočimi venci in s podobo cesarjevo ter Terstenjakovo. Slavnostni govornik, g. dr. Mat. Murko iz Dunaja, opisal je v vznesenih besedah življenje Dav. Terstenjaka in našteval preobite zasluge, katere si je pridobil na znanstvenem polju. Neumorna delavnost in brezmejna navdušenost za napredek in vsestranski blagor slovenskega ljudstva sta vedno odlikovali velikega Terstenjaka. Z odločnostjo moramo tudi mi zahtevati slovenske pravice in pospeševati ugled slovenskega naroda.

Po govoru se je odkrila — ob gromenju topičev in viharini živio- in slava-klici neštete množice spominska plošča na rojstni hiši. Oduševljenje je bilo splošno; spoštljivo se je narod klanjal v odkritosrčni hvaležnosti veleučenemu duhovniku in narodnjaku. Vsakdo je z neomejenim priznanjem bral lepe besede, ki so vrezane na plošči:

Kdo za napor in trud bi znal,
In kdo poznal trpljenja mogoč,
Življenje Ti si žrtvoval
Za domovino, znanost, vero.

Da, to je storil dični naš Terstenjak, kojega slava je prošinjala srca vseh navzočih. — Tudi turtela, ki si je za prireditve Terstenjakove slavnosti pridobil največ

zaslug, je izročil spominsko ploščo nečaku Davorina Terstenjaka v varstvo in v proslavo velikega učenjaka. G. župnik Kunce, neutrudni denarničar slavnostnega odbora, se je zahvalil za obile darove, ki so omogočili pomenljivo svečanost. V ganljivem govoru se je g. župnik Jurkovič spominjal slovenskih mater, kojih trud in skrb odgojajeta slovenskemu narodu toliko vrlih sinov.

Solnce se je že jelo nagibati k zatonu, ko smo veselih in navdušenih src polagoma zapustili rajskolepe Kraljevece. Večina udeležnikov se je vrnila v St. Jurij, kjer smo na vrtu gospe Kreftove še pozno v noč veselili se prekrasnega, nepozabnega dneva. Bila je to slavnost, spodobna nesmrtnega Terstenjaka. Najlepše vreme, divno petje v cerkvi in v Kraljevcih, kjer so se po ljubkih glasovih odlikovale deklice Slovenskih goric, ogromna udeležba in nepopisno navdušenje — vse je blagodejno pripomoglo, da boše trajen in neizbrisljiv spomin na Terstenjakovo slavnost.

„Kristus in socijalna demokracija.“

Tako se imenuje članek, kateri izšel v »Delavcu« in se zdaj kot posebna knjižica razširja. S tem zvitim člankom so se podali socijalisti med naše verne kmete, da bi premotili tudi te, kakor so že toliko nepremišljenih delavcev. Kmetje, ako dobite v roke tisto »sveto pismo« socijalistov, ne čitajte in ne verjamite mu kar v en dan, ampak pomislite, kako uči večna resnica, Kristus sam v evangelijih. Da pa bodete lažje razvideli veliko nasprotje nauka Kristusovega z nauki socijalistov, podam tukaj-le nekoliko primerov:

Vera je zasebna zadeva. V verskih zadevah mora biti popolnoma svoboda in ložje je nesti psa na lov, kakor pa koga prisiliti, naj veruje na nadzemeljske stvari. Tako pravi socijalist. Kako pa si misli to svobodo? Nobeden bi ne smel javno pokazati, da kaj veruje, niti moliti, niti otrok poučevati v veri, ker pravi, da njegovi nazori, »silijo spoštovati vero posameznika, dokler jo dotični obdrži za sebe«, torej pokazati bi je ne smel. Od kod pa bo pa človek vero vzel, ako ga ne bo smel o njej nikdo poučevati?

Socijalist pravi, da Kristusovim »čudežem človek lahko verjame, pa tudi ne verjame«; potem pa pristavi, da je »Kristus sam svaril pred preroki, ki bodo čudeže delali, pa se jim ne sme verjeti.« O, bedarije! Socijalist veruje Zveličarjevim besedam, da so prave, njegovim čudežem pa ne! Socijalist pravi da »Kristus sam ni cenil gole vere« in vendar sveto pismo pravi, da je obljubil: »Kdor veruje, bo zveličan, kdor pa ne veruje, bo pogubljen«. Ako to premislimo, čuditi se moramo, kako more socijalist napisati tak-le stavek: »Ako tudi